

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Csp/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118200543
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118200543.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v právnej veci žalobkyne F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, L. nad V., v konaní zastúpená Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47 256 907 proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 2 091,29 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.01.2018 domáhala súdneho výroku, v ktorom by súd žalovaného zaviazal k povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.091,29 eur a zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500 eur ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila ako dlžníčka zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.01.2014, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1.500,- eur so splatnosťou 42 mesačných splátok po 80,37 eur s celkovou čiastkou na úhradu 3.375,54 eur vrátane zaplatenia odmeny za poskytnutú službu vo výške 215,75 eur. Poukázala na to, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Okrem toho poukázala na to, že zmluva nemá ani písomnú formu, pretože žalobkyňa so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a až následne táto bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplíňať, teda v čase spísania žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma v tejto časti. Žalobkyňi následne došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere, avšak toto nie je podpísané žalobkyňou, a preto strany neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa tvrdila, že ide o nekalú praktiku, nakoľko v čase podpisu zmluvy nevedela, v akej výške a s akými podmienkami jej bude úver schválený. Okrem toho poukázala na to, že zmluva neobsahuje výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ani termín konečnej splatnosti. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho úroková sadzba vo výške 70,01% výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, keďže v januári 2014 bola priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch v bankách 12,91%. Dohoda o úrokoch je preto neplatná. Neplatnosť je podľa žalobkyne daná aj v časti dohody o poskytnutí služby, táto nie je individuálne dojednaná, súčasť

vopred pripraveného formulára, dlžník nemá čas si dôkladne prečítať zmluvu a ani dostatok vedomostí na to, aby cielene náročné body zmluvy mohol vôbec z pohľadu ich obsahu a dosahu posúdiť. To vedie k tomu, že sa zaviazal zaplatiť za službu, ktorú vôbec ani dostať nemusí, čo je zjavne nevýhodné. Navyše žalovaný už zaplatenú službu podmieňuje splnením ďalších skutočností a dostáva dlžníka do situácie, že hoci za službu zaplatil, nemusí nastať prípad, kedy by o ňu mohol žiadať. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3.375,54 eur titulom úveru a sumu 215,75 eur titulom dohody o poskytnutí služby, pričom výška úveru bola 1.500,- eur. Výška bezdôvodného obohatenia je 2.091,29 eur. Okrem toho sa domáhala aj zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. s poukazom na výrazný zásah do práv žalobkyne a neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy pôsobili na žalobkyňu nepriaznivo. Sumu 500,- eur žalobkyňa považovala za primeranú morálnej a majetkovej ujme.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dohoda o úvere, záväzok prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Medzi náležitosťami v bode 5 a 6 zmluvy nie je žiadny rozdiel, okrem údajov o RPMN, ktorý údaj ale stranami nie je dohodnuteľný, nakoľko do vstupných údajov pre jeho výpočet vstupujú aj údaje, na ktoré strany nemajú vplyv (napr. dátum vyplatenia úveru) a ktoré v čase podania žiadosti nie sú známe. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru, ktorý je ale známy v čase uzavretia zmluvy a nie v čase podania žiadosti. Úprava určenia RPMN svojím textom a spôsobom určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale o určený presne stanoveným výpočtom. Ak by žalovaný neurčil RPMN postupom podľa vzorca uvedeného v zákone, ale uviedol by údaj RPMN zhodný s predpokladanou hodnotou RPMN podľa bodu 5 žiadosti, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z., keďže by hodnota RPMN nebola vypočítaná podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa žalovaného ohľadom uvedenia konečnej splatnosti úveru, zmluva má aj túto náležitosť. Zmluva je totiž tvorená nie len ustanoveniami nachádzajúcimi sa v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie úveru, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré sú súčasťou zmluvy. V nich sa v bode 4.5 uvádza, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru, pričom deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Preto i tieto náležitosti sú riadne uvedené. Poukázal na potrebu eurokonformného výkladu vo svetle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C- 42/2015 a na to, že bezúročnosť úveru môže spôsobiť len absencia takej náležitosti, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. Podľa žalovaného splátky nemusia byť rozčlenené na istinu, úroky a poplatky. K dohode o poskytnutí služby uviedol, že táto je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a má povahu individuálneho dojednania. Dohoda o poskytovaní služby je samostatne podpísaná, a teda dlžník podpisom úverovej zmluvy automaticky neuzatvára aj dohodu o poskytovaní služieb, táto je aj rozlíšená od ostatného obsahu zmluvy. Táto dohoda je dobrovoľná, a preto ani odplata za jej poskytnutie sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. K primeranému finančnému zadosťučineniu uviedol, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno uplatneného nároku. Vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu uviedol, že žalobkyňa z titulu predmetnej zmluvy zaplatila len sumu 2 892,34 Eur (30 x splátky v sume 80,37 Eur + 1 splátka 481,21 Eur), čo malo vyplývať z priloženého prehľadu platieb.

4. Žalobkyňa vo svojich ďalších písomných ako aj ústnych prednesoch zotrvala na svojich vyjadreniach, pričom uviedla, že tvrdenia žalovaného o tom, že zmluva má všetky náležitosti tak, ako mu to ukladá smernica, neobstoja, pretože smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, a preto sa na ňu ako takú nemožno odvolávať, pričom náš zákonodarca vo svojej podrobnejšej úprave (v zákone) vyjadril to, čo považuje za náležitosti zmluvy. Niet teda právneho základu dovolávať sa aplikácie rozhodnutia C - 42/2015. V zmluve preto jednoznačne absentuje údaj o výške, počte, termínoch splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonné náležitosti nemôžu vyplývať z oznámenia o schválení úveru, keďže náležitosti absentujú v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robila žalobkyňa, a teda zmluva s takýmto obsahom nebola ani dohodnutá. Tieto údaje žalovaný jednostranne oznámil žalobkyňi, pričom nemôžu byť súčasťou zmluvy, keďže na ňom aj absentuje podpis žalobkyne. K dohode o poskytovaní služby uviedla, že ak žiadosť / zmluvu pripravil žalovaný a ak mal možnosť v zmysle dohody o poskytovaní služby hneď od poskytnutia úveru vyžadovať platenie za služby bez ohľadu na to, či vôbec v budúcnosti žalobkyňa služby využije alebo nie, toto je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, pričom táto podmienka už opakovane bola vyhlásená za neprijateľnú. Žalobkyňa si brala úver na preklopenie nepriaznivej situácie, a preto vôbec nebolo v jej záujme žiadať splatnené služby, a to už vôbec nie také, ktoré ani nemusí dostať. K

primeranému finančnému zadošťačeniu uviedla, že na jeho úspešné uplatnenie stačí porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi toho, kto za takéto porušenie zodpovedá a žiadna reálna ujma sa nepreukazuje a takáto požiadavka žalovaného je nad rámec zákona.

5. Súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavila žalobkyňa a jej právny zástupca, nedostavil sa žalovaný, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 25.06.2019 a súhlasil, aby súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania žalobou, dohodou o zrážkach zo mzdy, výpisom z účtu, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, oznámením zo dňa 13.9.2016, splátkovým kalendárom, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX, obchodnými podmienkami žalovaného, prehľadom platenia zrážok, vyjadrením žalovaného zo dňa 14.2.2018, údajmi o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, vyjadrením žalobkyne zo dňa 9.3.2018, vyjadrením žalovaného zo dňa 29.3.2018 a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Z písomnosti označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom mal súd preukázané, že žalobkyňou v žiadosti je uvádzaný žiadaný úver vo výške 1.500,- eur, ktorý by bola povinná splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur s celkovou čiastkou k zaplateniu 3.375,54 eur, pri RPMN 70,01 % a úroku 70,01 % ročne, priemernej hodnote RPMN 45,94 %. Podľa žalovaného v časti „údaj o schválenom revolvingovom úvere“ sa úver poskytol vo výške 1.500,- eur, ktorý bola žalobkyňa povinná splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur s celkovou čiastkou k zaplateniu 3.375,54 eur, pri RPMN 69,49 % a úroku 70,01 % ročne, priemernej hodnote RPMN 45,94 %. Žiadosť podpísala žalobkyňa dňa 21.01.2014 a žalovaný ju potvrdil dňa 29.01.2014. Následným oznámením veriteľa zo dňa 29.01.2014 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere boli stanovené údaje o výške úveru 1.500 eur, ďalej splatnosť úveru 42 mesačných splátok, výška splátky 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky 2.3.2014, dátum splatnosti poslednej splátky 2.8.2017, splatnosť mesačných splátok k 2.dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, RPMN 69,49% a priemerná hodnota RPMN bola 45,94%. Žalobkyňa predložila aj splátkový kalendár datovaný dňom 29.01.2014, z ktorého vyplývajú dátumy splatnosti jednotlivých splátok, ich výška 80, 37 eur s tým, že istina v každej splátke činila 35,71 eur a úroky v každej splátke činili 44,66 eur.

8. V bode 8 listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX nazvanom ako Dohoda o poskytnutí služby je uvedené, že predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek plátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/ zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur, za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak dlžníkovi bude revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Na základe tejto dohody dlžník bol oprávnený, nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok úveru /revolvingu za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom dlhodobou práceneschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody a trvajúca dlhšie ako 3 týždne, alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. Dlžník je povinný toto svoje právo veriteľovi doložiť kópiou lekárskeho potvrdenia, ktoré preukazuje dobu trvania jeho pracovnej neschopnosti alebo kópiou potvrdenia o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie, alebo výpoveďou, alebo dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, ktorý preukazuje skončenie pracovného pomeru, pričom odo dňa vyhotovenia ktoréhokoľvek z uvedených dokumentov do dňa ich doručenia veriteľovi nesmie uplynúť doba dlhšia ako 2 mesiace. Účinnosť odkladu splácania nastáva okamihom doručenia žiadosti veriteľovi vrátane všetkých príslušných dokladov, ktoré sú potrebné pre naplnenie tohto práva. Dlžník je oprávnený požiadať o odloženie splátok poskytnutého úveru aj v iných prípadoch ako je uvedené vyššie, ale tento odklad splátok je podmienený schválením zo strany veriteľa. Na odloženie splátok v týchto iných prípadoch dlžník nemá právny nárok. Žiadosť musí byť písomná, musí obsahovať meno, priezvisko dlžníka, číslo zmluvy o revolvingovom úvere, počet a označenie splátok úveru /revolvingu, ktorých splatnosť dlžník požaduje odložiť, žiadosť musí byť dlžníkom podpísaná a datovaná. Právo dlžníka na

odklad splatnosti splátok úveru /revolvingu podľa splátkového kalendára v jednotlivom prípade zaniká, pokiaľ bude žiadosť vrátane príslušných dokladov dokazujúcich toto právo dlžníka doručená veriteľovi v deň nasledujúcom po dni, v ktorom omeškanie dlžníka s úhradou akejkoľvek splátky úveru /revolvingu dosiahlo 30 dní. V zmysle bodu 8.4 odplata za poskytnutú službu je splatná dňom uzavretia tejto dohody a veriteľ s dlžníkom sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie tejto odplaty.

9. Z oznámenia žalovaného zo dňa 13.09.2016 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobkyni, že uhradila všetky záväzky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a týmto je zmluvný vzťah medzi nimi ukončený. Z prehľadu platenia zrážok vydaným zamestnávateľom žalobkyne vyplýva, že celkovo jej boli vykonané zrážky zo mzdy v sume 1 205,55 Eur. Zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovaná bola povinná uhradiť 42 splátok po 80,37 Eur, z čoho 44,66 Eur predstavovala splátka úroku a 35,71 Eur splátka istiny. Z vkladu uskutočneného v Československej obchodnej banke, a.s. dňa 2.9.2016 súd zistil, že žalobkyňa uhradila v prospech účtu žalovaného sumu 551,02 Eur, s variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX.

10. Žalobkyňa žiadala a žalobca jej schválil (okrem klasického splátkového úveru v sume 1.500,- eur, ktorý mala splatiť v 42 mesačných splátkach) aj revolvingový úver v zmysle bodu 4 zmluvných podmienok, avšak zo skutkového vymedzenia žaloby vyplýva, že z titulu tohto úveru nie je uplatnené v tomto konaní žiadne plnenie, a preto sa touto časťou zmluvy súd nezaoberal.

11. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ

má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

Podľa ustanovenia § 2 písmeno b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa ustanovenia § 2 písmeno d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy),

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur. Žalobkyňa zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu.

13. V konaní bolo sporným to, či uvedená zmluva o úvere má alebo nemá všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a či sa v dôsledku ich prípadnej absencie považuje úver podľa § 11 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vo vzťahu ku ktorej žalobkyňa tvrdila, že nebola správne v zmluve uvedená, nakoľko nebolo uvedené rozlíšenie splátky na istinu, úroky a poplatky, súd poukazuje na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. V ňom bolo konštatované, že ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Najvyšší súd SR tak konštatoval, že uvedené ustanovenie zákona treba vykladať eurokonformne s poukazom na výklad podaný v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 z 09.11.2016. Žalobkyňou vytýkaný nedostatok preto nespôsobuje bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru.

14. Súd preto skúmal, či v zmluve prípade neabsentuje iná zo zákonom stanovených náležitostí. Súd pritom dospel k záveru, že zmluva neobsahuje povinnú náležitosť, a to neobsahuje uvedenie termínov splatnosti splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona. V zmluve o revolvingovom úvere (č.l. 12) sa uvádza len toľko, že splátok má byť 42 a že výška splátky je 80,37 eur, pričom zo zmluvy nevyplýva, v ktorý deň má byť mesačná splátka splatná. Súd má za to, že zo zmluvy nie je vôbec zrejmé, ktorý deň v mesiaci majú byť splátky splatné a ani to, počnúc ktorým mesiacom je dlžník povinný začať splátky splácať, či prvá splátka má byť uhradená už v mesiaci poskytnutia úveru, alebo až v nasledujúci mesiac a nie je možné ani len vyvodit', dokedy má dlžník splátky splácať, teda kedy je splatná posledná mesačná splátka, a preto súd konštatuje, že absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona, a to vymedzenie konečnej splatnosti. Uvedené údaje predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere vôbec neobsahovala. Uvedený záver o nedostatku presného údajov o termínoch splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru je aj v súlade s výkladom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Podľa výroku č. II a III tohto rozsudku čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva

o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Sice zmluva nemusí uvádzať 42 konkrétnych dátumov splatnosti všetkých 42 mesačných splátok, ale musí byť z nej nepochybne zrejmé, kedy majú byť splátky splatné. Podmienky predloženej zmluvy však neumožňujú ani len vyvodiť (nieto ešte nepochybne zistiť), kedy (ktorý deň v mesiaci) majú byť splátky splatné, kedy má začať dlžník úver splácať a kedy sa jeho povinnosť splácať úver končí. Konečnú splatnosť nie je možné zo zmluvy ustáliť ani odpočtom dní či mesiacov, nakoľko z predloženej zmluvy nie je jasné, odkedy má byť 42 mesiacov, počas ktorých sú splatné splátky úveru, počítaných - či od uzavretia zmluvy, resp. až mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy, alebo od okamihu čerpania úveru, alebo či sa 42 mesiacov viaže na inú skutočnosť. Nedostatok týchto náležitostí preto spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/210 Z.z.

15. Okrem toho súd konštatuje, že v žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru (bod 5 zmluvy) je uvedená hodnota RPMN v sadzbe 70,01 %, pričom táto žiadosť žalobkyne sa považuje za písomný návrh na uzatvorenie zmluvy, a to podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Následne žalovaný úver schválil, ale v časti údaju o RPMN uviedol inú sadzbu (68,92 %), a teda možno konštatovať, že čo sa týka povinnej náležitosti - uvedenia RPMN, vzhľadom na to, že žalovaný uviedol inú, než žalobkyňou uvádzanú hodnotu RPMN, nedošlo k ustáleniu tohto parametra úveru, a teda medzi účastníkmi zmluvy nebola riadnym spôsobom ani v zmluve písomne zakotvená hodnota RPMN. Schválenie úveru žalovaným (bod 6 zmluvy) totiž predstavuje v časti údaja o RPMN prijatie návrhu, ktoré obsahuje zmeny (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Takéto prijatie návrhu so zmenou v časti RPMN je podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietnutím návrhu, pretože podľa tohto ustanovenia prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Tým, že žalovaný sice schválil úver, ale so zmenenou hodnotou RPMN, takéto schválenie so zmenou je odmietnutím návrhu žalobkyne v časti RPMN a považuje sa za nový návrh, ktorý opätovne vyžaduje schválenie zo strany dlžníka - žalobkyne. Keďže však k takémuto schváleniu zmenenej hodnoty RPMN zo strany žalobkyne už následne písomne nedošlo, nemožno hovoriť o tom, že by si boli strany písomne v zmluve jednoznačne ustáľili a zakotvili RPMN, a teda súd uzavrel, že tento údaj predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala. Keďže teda v zmluve nebola riadne písomne dohodnutá výška RPMN úveru, treba konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala ani túto povinnú náležitosť zmluvy vyžadovanú v § 9 ods. 2 písm. j/ zák.č. 129/2010 Z.z., čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zák.č. 129/2010 Z.z. Absencia údaju o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere pritom spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj za použitia výkladu podaného v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ sp.zn. C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Podľa neho neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie výšky RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pretože súd konštatoval to, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť by spôsobila absencia takej náležitosti, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

16. Podľa názoru súdu nepostačuje ak by tieto údaje boli prípadne uvedené len v dodatočne žalovaným vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tak, ako to uvádza žalovaný. Oznámenie je dlžníkom odosielané až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z obsahu tohto oznámenia je celkom zrejmé, že pokiaľ je žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere žalobkyňou podpísaná dňa 21.01.2014 a oznámenie je datované dňom 29.01.2014, oznámenie bolo vyhotovené až po tom, čo žalobkyňa podpísala žiadosť/zmluvu o revolvingovom úvere a oznámenie až následne malo byť žalobkyňi doručené, a to už s údajmi o úvere, ktoré ňou podpísaná žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala (tu už je napríklad uvedená aj konečná splatnosť úveru či termíny splatnosti splátok úveru). Okrem toho aj z čl. 2.2 zmluvných dojednaní žalovaného možno vyvodiť, že toto oznámenie žalovaný posielal dlžníkom dodatočne až po predchádzajúcom vyplnení a podpísaní žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník sa teda dozvie niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy o úvere až po tom, čo z jeho strany dôjde k podpisu listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, pričom zákon vyžaduje, aby už pri podpise zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Dlžník sa nemôže dozvedieť

niektoré z parametrov úveru až po podpise zmluvy, tieto mu musia byť známe už pri podpise zmluvy, a to preto, aby sa mohol objektívne rozhodnúť, či využije služby žalovaného alebo iného poskytovateľa úverov. Nie je preto prípustné, aby dlžníkovi akákoľvek náležitosť zmluvy, ktorú zákon vyžaduje, aby bola známa už pri uzatvorení zmluvy a ktorá má vplyv na jeho rozhodnutie uzavrieť či neuzavrieť zmluvu, bola oznámená až dodatočne, po uzatvorení zmluvy. V takomto prípade sa teda dlžník - spotrebiteľ dozvedá podstatnú náležitosť, ktorá mala byť zakotvená v zmluve, až po uzatvorení zmluvy, avšak nemá viac možnosť ani prípadne prehodnotiť svoje rozhodnutie uzatvoriť alebo neuzatvoriť zmluvu.

17. Rovnako tak nie je postačujúce, aby akékoľvek náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zakotvené len v zmluvných podmienkach, na ktoré odkazuje žalovaný, ktoré majú charakter všeobecných obchodných podmienok. Všeobecné obchodné (zmluvné) podmienky majú slúžiť len bližšiemu vysvetleniu, konkretizácii náležitostí uvedených priamo v zmluve, ako aj k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Každá zákonom vyžadovaná náležitosť musí byť dohodnutá priamo v úverovej zmluve tak, aby bol spotrebiteľ preukázateľne a zreteľne informovaný o všetkých parametroch úveru (vrátane konečnej splatnosti či termínov splátok). Navyiac, pokiaľ by aj bolo v zmluvných podmienkach uvedené, že konečnou splatnosťou úveru je splatnosť poslednej splátky úveru (ako to tvrdí žalovaný), potom takáto definícia konečnej splatnosti úveru je úplne bez výpovednej hodnoty. Je úplne logické, že konečná splatnosť úveru musí pripadnúť len na deň splatnosti poslednej splátky úveru a nie na žiadny iný skorší ani neskorší deň, pričom však ani z tejto definície by nebolo možné dovodiť, kedy konkrétne konečná splatnosť má nastať, resp. ani z nej nevyplývajú žiadne bližšie informácie, na základe ktorých by sa dlžník mohol čo i len odpočtom dní a mesiacov k termínu konečnej splatnosti úveru dopátrať.

18. Rovnako sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného ohľadom riadneho uvedenia RPMN v zmluve, túto argumentáciu súd považuje za účelovú. Výška RPMN nepochybne musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN nech aj je výsledkom výpočtu vzorcom preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh ohľadom RPMN predostrel žalobkyni za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalobkyne s takýmto novým návrhom. Podľa názoru súdu zmluva neobsahuje riadne a pre spotrebiteľa jednoznačné uvedenie údaju o RPMN, keďže obsahuje pre laika čítajúceho túto zmluvu dve rôzne hodnoty RPMN a za takejto situácie nemožno mať za to, že by zmluva riadny a jednoznačný konečný údaj o RPMN obsahovala, hoci je nespochybniteľné, že údaj o RPMN má byť v zmluve uvedený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti v čase uzatvárania zmluvy zmluvnými stranami, a to z dôvodu predovšetkým právnej istoty spotrebiteľa, ktorý s prihliadnutím aj na tento údaj má možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrie, alebo takúto zmluvu neuzavrie.

19. Predmetná zmluva o úvere ďalej neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch základnú náležitosť, a to celkovú výšku úveru, nakoľko celková výška úveru bola 1 284,25 Eur a nie 1 500 Eur. V danom prípade tak dostala žalobkyňa do dispozície nie sumu 1 500 Eur ale len sumu 1 284,25 Eur, t. j. sumu po odrátaní poplatku v zmysle dohody o poskytnutí služby. Uvedený výklad pojmu podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14, ktorý vysvetľoval pojem celková výška úveru v smernici, ktorá sa transponovala do zákona č. 129/2010 Z. z.. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za inú službu a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

20. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil úver z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona za úver bezúročný a bez poplatkov.

21. Súd sa ďalej vysporiadal aj s dohodou o poskytnutí služby, ktorá je obsiahnutá v samotnej úverovej zmluve, keďže posúdenie jej platnosti je potrebné pre posúdenie dôvodnosti nároku. Podľa názoru súdu je táto dohoda neplatná z dôvodu, že táto dohoda už v samom počiatku zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa, nakoľko sa týmto od neho požaduje už na začiatku zmluvného vzťahu uhradiť formou zápočtu oproti sume dohodnutého úveru poplatok za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, pričom tento poplatok je stanovený v striktnnej výške (bez ohľadu na to, či vôbec k odkladu splatnosti počas zmluvného vzťahu dôjde aspoň u jednej splátky), jeho výška je neprimeraná i hodnote súčtu troch prípadne čo do splatnosti odložených splátok podľa zmluvy (3 splátky po 80,37 eur činia 241,11 eur, pričom odplata za samotný odklad je 215,75 eur, čo je takmer toľko, koľko je súčet všetkých troch odložených splátok). V neprospech spotrebiteľa je i to, že odplata za túto službu je platená vopred zápočtom oproti sume úveru, teda nie až po skutočnom poskytnutí takej služby, pričom

o sumu tohto poplatku sa znižuje skutočná výška poskytnutého úveru, avšak spotrebiteľ by musel (v prípade, že by zmluva mala všetky náležitosti a úver teda nebol bez poplatkov a bezúročný) uhrádzať úroky z úveru i z tej časti úveru, ktorá mu reálne poskytnutá nebola, ale bola priamo započítaná na uvedený poplatok. Ak veriteľ umožňuje dlžníkovi prípadný odklad splátky úveru, nie je dôvod na to, aby uvedené riešil kvázi samostatnou zmluvou, zapracovanou do textu samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Niet dôvodu, aby takáto dohoda bola zapracovaná do formuláru zmluvy o spotrebiteľskom úvere paušálne vopred (ako je to súdu známe z jeho činnosti, že táto dohoda sa uzatvára v totožnom znení vo viacerých opakujúcich sa prípadoch), keď je možné si dohodnúť túto službu aj osobitne s tým, kto skutočne o ňu požiada. Takto spotrebiteľ dopredu platí za niečo, čo ani využiť nikdy nemá v úmysle, tak, ako i v prejednávanej veci, keď žalobkyňa uhradila všetky splátky načas bez omeškania a bez odkladu ich splatnosti. Uvedenú dohodu súd vyhodnotil na základe vyššie uvedeného ako neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 OZ) a teda podmienku neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), pričom ju nepovažoval za individuálne dojednanú. Už len jej samotné zakotvenie v rámci formulárovej zmluvy do súvislého textu nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že nejde zo strany spotrebiteľa o osobitne vyjednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienila, výslovne vyžiadala žalobkyňa, resp. že žalobkyňa mala možnosť výberu, či predmetnú dohodu podpíše, alebo nepodpíše, ak chcela, aby jej bol zo strany žalovaného poskytnutý úver v žiadanej výške. Zámerom dlžníka požadujúceho úver nepochybne nie je uzavrieť úverovú zmluvu s veriteľom a súčasne pritom súhlasiť so službou, ktorá mu hneď (v dôsledku zápočtu) poníži úver, o ktorý žiada.

22. Súd súčasne konštatuje, že zmluvná podmienka v bode 8.1 v znení „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“ Za neprijateľnú zmluvnú podmienku ju určil Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 10C/291/2014-36 zo dňa 05.12.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.05.2015.

23. Zmluvná podmienka, ktorá bola takto vyhlásená za neprijateľnú, je zmluvnou podmienkou s rovnakým znením, významom a obsahom ako zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 zmluvy uzatvorenej so žalobkyňou. Táto zmluvná podmienka bola teda už právoplatne judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, dodávateľ ani jeho právny nástupca nesmie používať túto podmienku alebo podmienku s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Účelom takejto právnej úpravy je, aby aj ostatní spotrebiteľia boli chránení pred takým konaním dodávateľa, v dôsledku ktorého by mohla vzniknúť nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nelogické, aby súd opakovane uvádzal vo výroku rozhodnutia neprijateľnosť zmluvného dojednania uvedeného v tej istej formulárovej zmluve, ktoré dojednanie už bolo právoplatne súdom určené ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaný sa mal zdržať jej používania v zmluvách, čo ale nedodrжал, hoci mu takýto príkaz ukladá zákon, a preto súd aj s poukazom na túto skutočnosť a vzhľadom na to, že totožná zmluvná podmienka bola už vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť (z dôvodov, s ktorými sa súd tiež stotožnil), súd rovnako konštatuje, že táto podmienka musí byť považovaná za neplatnú i v tomto konaní.

24. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené žalobkyňa bola povinná zaplatiť len čistú istinu bez úrokov a poplatkov a všetko ostatné, čo nad rámec istiny plnila, je plnením, na ktoré od počiatku žalovaný nárok nemal, nakoľko sa na uvedenú úverovú zmluvu vzťahuje fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd konštatuje, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť nemusí byť konštatovaná samostatným rozsudkom v súdnom konaní, ale pre účely žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia splnenie podmienok na aplikáciu zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyhodnocuje prejudiciálne. Fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa pritom uplatní od uzatvorenia zmluvy, čiže nárok na úroky a poplatky žalovaný nemal od počiatku. Aj plnenie, ktoré žalovaný získal od žalobkyne na základe zmluvy o poskytovaní služby titulom „odmeny“ za službu, nebola vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie neprijateľnosti takejto podmienky žalobkyňa povinná platiť, a pokiaľ ho plnila, ide o plnenie z neplatného právneho úkonu.

25. Výška bezdôvodného obohatenia bola potom vypočítaná nasledovne: žalobkyni poskytnutý úver 1.500,- eur - odmena z dohody za poskytnutie služby 215,75 eur - úhrady 3.375,54 eur : rozdiel, o ktorý bola istina úveru preplatená, predstavuje 2.091,29 eur. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalovaný tvrdí o tom, že žalobkyňa mala uhradiť „len“ 2 892,34 Eur (30 x splátky v sume 80,37 Eur + 1

splátka 481,21 Eur), čo malo aj vyplývať z priloženého prehľadu platieb, žiadnym spôsobom nepreukázal a prehľad platieb nepriložil. Navyše vkladom zo dňa 2.9.2016 žalobkyňa na predmetný úver uhradila sumu 551,02 Eur, ktorú sumu žalovaný ani neuvádza. Naproti tomu žalobkyňa oznámením samotného žalovaného zo dňa 13.9.2016 preukázala, že zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uhradila všetky záväzky.

26. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný žalovanú sumu čo i len čiastočne žalobkyni uhradil, súd žalobe ako skutkovo a právnej dôvodnej v tejto časti vyhovel. Vzhľadom na to, že nárok na úroky a poplatky vôbec nevznikol pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, bolo nadbytočné sa zaoberať primeranosťou výšky úrokov.

27. Súd však žalobu v časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- eur považoval za predčasnú.

28. Z hypotézy právnej normy (§3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.) v časti, v ktorej priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Je síce zrejmé, že zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma a postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde, no čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde a tento právoplatným rozhodnutím rozhodol o porušení práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Ide napríklad o zodpovednosť vzťah zo zodpovednosti za škodu alebo bezdôvodné obohatenie, prípadne aj vzťah, obsahom ktorého je právo na zdržanie sa neprijateľnosti zmluvných podmienok alebo ich používanie alebo vyslovenie neprijateľnosti. Čiže úspešné uplatnenie nároku z porušenia práva alebo povinnosti je podmienkou nároku na primerané finančné zadostučinenie a musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia, pričom pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, nemôžeme hovoriť, že bol úspešný. V predmetnej veci žalobkyne, ktorá je spotrebiteľom, doposiaľ voči žalovanému nebolo právoplatným rozhodnutím súdu priznaný nárok z porušenia práv určených na ochranu spotrebiteľa alebo z porušenia povinností uložených na ochranu spotrebiteľa dodávateľom. Uvedené závery vyplývajú jednak z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.3.2019 sp. zn. 4Co/22/2019.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti 2 091,29 Eur čo predstavuje 81 % úspech žalobkyne a 19 % úspech žalovaného (500 Eur). V zmysle uvedeného má preto voči žalovanému nárok na náhradu trov v konania v rozsahu 62 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.